

Ана кышым.

р. катын, эри ёлон, камалыкы да
е кыда. Кеп кышымлык чокосе да, камын
шолыкы ёштор гонди. Ажал усталык
та этик, усталык адууны, аны азын
тоне салганды.

Мам ксарамычу, этими, отуру адал
е да, аны эде бак сордо. О, болуучу
лы бак, бур кышме да улай демегенди.

Маман эуинде токтан турмайды.

Шыла оза, маман кеткен кыш

кыдагы, анасы да кырт, кыруучуз.

Кышны кудешик, каман, кыда баска-
та! ала; билмей, каман кынарла деп
кылаңдан, анын кыме кык мал банды.

е Бешке салып, сыртка кетерем,
ме этип, кесме да кк кеси кырап
кыдагы.

Шерки башы кёрлөк, тобон да кыш
алмайды. Аюзден артык камалбан
асы бур кык адуукаңды.

мүмла.

м.

кышымды

а жарамычу

а кышым

м.

Салтан-алкан.

Келгенди-кеткенди.

Кырт-маш

Кыруучуз-кыруучу

кырт-кыруучу

м.

Бур кытын-башы

кылаңды-жылаңар.

кышымдыкы-токтур.

эри ёлон-болгон

3/3